

τὰ λαμπρὰ ταῦτα φαρφουρά πινάκια καταλληλοτέραν θέσιν δὲν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἄλλου, εἰμὴ εἰς τὸ μέγαρον τοῦ ἡγεμόνος τῶν τραπεζιτῶν. » — « Εἶναι τῷ ὄντι, ὦραϊον πινάκιον, εἶπεν ὁ βαρόνος· τί ζητεῖς δι' ὅλην τὴν συλλογὴν; » — « Μὲ βλέπεις, ἐξεφώνησεν ὁ γέρον· Ἰουδαῖος· τὸ φορτίον τῶν ἐτῶν μὲ κατέβαλε, καὶ δὲν εἶμαι μακρὰν τοῦ τέλους τῆς ζωῆς· εἶμαι δυστυχὴς, πτωχὸς καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τελειώσω τὰς ἡμέρας μου ἐν ἀνέσει. Προτείνω λοιπὸν, κύριέ μου, εἰς ἀμοιβὴν τῆς συλλογῆς ταύτης νὰ μὲ χορηγῇς κατὰ μῆνα 100 φράγκα, μέχρι τοῦ θανάτου μου. Δὲν ζητῶ πολλά, ὡς βλέπεις. » Ὁ βαρόνος ἐρέψατο βλέμμα ἐπαστικὸν εἰς τὸν γέροντα, ἐπεθεώρησε καλῶς τὸ πινάκιον καὶ μετὰ μικρὰν σκέψιν ἀπεκρίθη· « Καλὰ, δέχομαι τὴν πρότασίν σου, ἰδοὺ λάβε τὴν πληρωμὴν τοῦ πρώτου μηνός, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ στείλῃς τὴν συλλογὴν ὁλόκληρον. Εἶπέ μοι τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν σου, διὰ νὰ τὰ καταγράψω εἰς τὰ κατὰστιχά μου. » Ἡ πολυτελεστάτη συλλογὴ παρεδόθη αὐθιμέρον εἰς τὸν περιχαρῆ βαρόνον, καὶ τὰ πάντα ἀπέβησαν ἐν τάξει. Ἐνα μῆνα μετὰ ταῦτα, ἐν ᾧ ὁ Κ. Ῥοτσχίλδ' ἐκάθητο ἐργαζόμενος εἰς τὸ γραφεῖόν του, εἰσῆλθεν ἀνὴρ τις καὶ ἐζήτησε τὴν συμφωνηθεῖσαν πληρωμὴν τοῦ δευτέρου μηνός. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἦτο νέος, μόλις τριακονταετής, ζωηρὸς καὶ ῥωμαλέος, ἦθος ἔχον ἀνδρὸς μέλλοντος νὰ ζήσῃ καὶ μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ ἔτους. « Ἀλλὰ δὲν εἶσαι σὺ ὅστις μ' ἐπώλησες τὰ φαρφουρά, » ἔκραξεν ἐκπεπληγμένος ὁ τραπεζίτης. « Μὲ συγχωρεῖς, βαρόνε, εἶμαι αὐτὸς ὁ ἴδιος » — « Πλὴν ἐφαίνεσο τοῦλάχιστον ὀγδοηκοντούτης. — Εἶμαι τριακοντούτης. » — « Ἐγὼ ὁμῶς ἐνόμισα ὅτι τὸ σεβάσμιον ἐξωτερικὸν σχῆμά σου δὲν ἐμελλε νὰ διαψεύσῃ τὴν βεβαίωσίν σου. » — « Ἄ, ἀξιότιμε βαρόνε, ἡ γενναιότης σου μ' ἔδωκε νέαν ζωὴν· σ' εὐχαριστῶ! » Ὁ βαρόνος ἐγέλασε, καὶ ἐξέδωκε διαταγὴν νὰ πληρωθῇ τὸ συμφωνηθὲν ποσόν, ἐπιλέγων, « Εἶσαι ἐξαίρετος θεατρικὸς ὑποκριτὴς καὶ μ' ἐκέρδησες! — Εἶμαι ἴσως ὁ πρῶτος ὅστις ἔκαμα τὸ τοιοῦτο, ἀπεκρίθη ὁ Ἰουδαῖος κλίνων τὴν κεφαλὴν εὐσεβᾶτως πρὸ τοῦ μυριοπλούτου ἀνθρώσκου του. » Ἐπὶ τρία ἔτη ἔκτοτε ὁ Κ. Ῥοτσχίλδ' ἐπλήρωνε τὸ μηνιαῖον τίμημα, καὶ πιθανόν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ μηνιαία πληρωμὴ ἐπὶ πολλὰς περιόδους ἐνιαυτῶν· ἀλλ' ὅπωςδὴποτε ποτὲ δὲν μετεμελήθη διὰ τὰ πολυτελῆ ταῦτα σκεύη. Χ. Π.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ. Ἀλεξάνδρος βασιλεὺς Νεαπόλεως καὶ Σικελίας, τοσοῦτον ἐνδοξὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ διὰ τὴν ἐπιεικίαν του, ἠρωτήθη ποτέ· διατί τοσοῦτον κύνειτο παρὰ πάντων, ὡς καὶ παρὰ τῶν μοχθηρῶν; « Διότι, ἀπεκρίνατο, οἱ μὲν ἀγαθοὶ κερδαίνονται διὰ τῆς δικαιοσύνης, οἱ δὲ μοχθηροὶ διὰ τῆς ἐπιεικείας. » Ὅποτε πάλιν τινὲς τῶν ὑπουργῶν του ἐμέμφοντο αὐ-

τὸν διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν εὐπροσηγορίαν του, ἥτις, ὡς εὐκρεστοῦντο νὰ λέγωσιν, ἦν μεῖζων ἢ ὅσον ἤρμυζεν εἰς ἡγεμόνα, « Τί λοιπὸν, ἐξεφώνησε, θέλετε λέοντας καὶ ἄρκτους νὰ βασιλεύωσιν ἐφ' ἡμῶν; μάθετε ὅτι ἡ σκληρότης ἐστὶ τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν ἀγρίων ζώων, ἡ δὲ ἐπιεικεία τὸ τῶν ἀνθρώπων. »

— Εἰς τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κίνας ἱππεύων πρὸς τὴν ἀπῆντης πομπὴν ἄγουσαν πρὸς τιμωρίαν καταδίκους· σταθεῖς δὲ ὀλίγον ἠρώτησε τὸν λόγον. Πληροφορηθεὶς δὲ αὐτὸν ἐξεφώνησεν ἐν τῷ ἅμα εἰς ποταμούς δακρύων. Οἱ περὶ αὐτὸν αὐλικοὶ προσεπάθουν νὰ παρηγορήσωσι τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα, καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν τῷ ἀπλύθιεν τούτους τοὺς λόγους· « Μεγαλειότητε, εἰς πολιτείαν ἀνάγκη νὰ ὑπάρχωσι καὶ ποιναί, αὗται εἰσὶν ἀναπόφευκτοι· οὕτω τὰς διέταξαν καὶ οἱ πρῶτοι βασιλεῖς, οἱ προκατοχοὶ σου, οὕτως οἱ νόμοι ἐπιτάττουσι, καὶ ἡ διοίκησις τοῦ κράτους ἀπαιτεῖ. » Ὁ δὲ αὐτοκράτωρ ἀπεκρίθη· « Δὲν κλαίω βλέπων τούτους τοὺς ἀνθρώπους τιμωρομένους· γινώσκω κάλλιστα ὅτι οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἀνευ ἀνταμειβῆς δὲν ἐνθαφρύνονται, οἱ δὲ μοχθηροὶ ἀνευ τιμωρίας δὲν περιστέλλονται, καὶ ὅτι ἡ διόρθωσις ἐστὶ τοσοῦτον ἀναγκαία πρὸς τὴν διοίκησιν κράτους, ὅσον ὁ ἄρτος πρὸς τροφήν τοῦ σώματος· ἀλλὰ κλαίω ὅτι ἡ ἐποχὴ μου δὲν εἶναι τοσοῦτον εὐδαίμων ὡς ἡ τῶν προγενεστέρων, ὁπότε αἱ ἀρεταὶ τῶν ἡγεμόνων ἐχρησίμευσαν ὡς χαλινὸς πρὸς τὸν λαόν, καὶ ὁπότε τὸ παράδειγμα των ἤρκει πρὸς περιστολὴν ὁλοκλήρου κράτους! »

Μ. Γκιόλμας.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 385 φυλλάδιῳ αἰνίγματος καὶ τοῦ γρίφου.

Πῦρ.

Ἡ βιομηχανία μεγαλοποιεῖ τὰ κράτη.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ὅρα φυλλάδ. 1 Ἀπριλίου 1866.

Σελ. 20. Στήλ. 5'. Στίχ. 26. ἀντὶ σὰς ἔφερα, γράφ. σὰς ἔφεραν.

Αὐτίθ. στίχ. 37, μετὰ τὴν λέξιν μικρόν μου, ἀντὶ , βάλει; καὶ ἀντὶ τὰ γράφ. δὲν.

Σελ. 28. Στήλ. 6'. στίχ. 50. ἀντὶ καθημαχθεῖσαν, γρ. καθαιμαχθεῖσαν.

Σελ. 29. Στήλ. 6'. στίχ. 39. ἀντὶ 77η γρ. 77ι.

Σελ. 30. Στήλ. 4. στίχ. 35 ἀντ. Πλωχὺν γρ. πλοηγόν.

Σελ. 32. Στήλ. β'. στίχ. 3, ἀντὶ Κριτικὰ, γρ. Κρητικὰ.

ΓΡΙΦΟΣ.

